

РЕШЕНИЕ

№ 443

гр. София, 27.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8639** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на М. К. У., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], ап.4 чрез адв. Г., против Решение с рег. №227р-16102/11.08.2020 г. на Началника на ОЗ РУ –СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - Началник на ОЗ РУ - СДВР, редовно призован не се явява и се представлява от юрииск.П., която моли съда да отхвърли жалбата и да й присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

В ОЗ РУ -СДВР е постъпило писмо с вх. № 517р-15649/10.08.2020 г. От Директора на Од на МВР-С., с което уведомил Началника на ОЗ РУ-СДВР, че на 04.08.2020г възникнал инцидент на пътя в квартал Ш. на [населено място], а именно възникнала стрелба с огнестрелно оръжие между два автомобила и е простреляно лице в областта на шията. В него било посочено също така, че след стрелбата по автомобила Форд Фокус, М. У. слязъл от него и произвел няколко изстрела със законно

притежавания от него пистолет марка Г. в посока на другия автомобил. Започнала проверка, обективирана в докладна записка УРИ 227р-16087/11.08.2020г- стр.16,с която била пресъздадена описаната по горе фактическа обстановка, било посочено, че е образувано ДП № 36/20г по описа на ОДМВР С. за престъпление по чл.115 НК и било предложено на осн. Чл.153 т.6 вр. Чл.155 ал.1 вр. Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ да се издаде решение за отнемане на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20200633046/21.07.2020г, валидно до 20.07.2025г за пистолет Г., кал. 40 SW № BMZZ070, собственост на М. К. У.. Въз основа на същата било издадено и решение № 227р-161028/11.08.2020г на Началника на 03 РУ-СДВР за отнемането на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20200633046/21.07.2020г, валидно до 20.07.2025г за пистолет Г., кал. 40 SW № BMZZ070, собственост на М. К. У.. Решението е връчено на У. на 13,08,2020г, а жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 24,08,2020г, т.е в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество е и основателна.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, но при нарушение на материалния и процесуалния закон. В конкретния случай административният орган приема, че е налице хипотезата на [чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ](#). Тази норма предвижда, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на [чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ](#) (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по [ЗОБВВПИ](#). В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на [чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ](#), не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство е изискано от ОП-С. информация за воденото ДП № 36/20г по описа на ОДМВР-С. Същото е било известно и на административния орган, който е посочил номера му в съпътстващата издаването на оспореното решение докладна записка на мл. Експерт КОС. В писмото на ОП-С. е посочено, че с постановление от 05.08.2020г като обвиняем за пресъпление по чл.116 ал.1 т.6 пр.1 вр. Чл.115 вр. Чл.18 от НК е привлечен А. Р. М., който е с мярка за неотклонение домашен арест. По същото ДП като обвиняеми за квалифициран състав на хулегенство са привлечени В. Т. Т. и М. Г. В., като спрямо тях мярката за неотклонение е парична гаранция. Съобразявайки тези факти с наличното писмо на Директора на ОД МВР-С. от 10.08.2020г и при липсата на възможност на развилата се в рамките на 1 ден административна процедура, жалбоподателя като страна в нея и носител на разрешение за носене на огнестрелно оръжие и боеприпаси да вземе становище и да представи доказателства на осн. Чл.34 и чл.35 от АПК, то административният орган е пропуснал да отбележи в акта си, че стрелбата с огнестрелно оръжие между двата автомобила в квартал Ш. на [населено място] е започнала от автомобил с марка БМВ с рег. [рег.номер на МПС], в който са били лицата А. Р. М., В. Т. Т. и М. Г. В.. От техният автомобил са произведени изстрели към автомобила, в който се е намирал М. У., и които изстрели са счупили задното стъкло на лек автомобил Форд Фокус и са простреляли водача му С. Г. в областта на шията. В това писмо се съдържа и информация, че автомобилът БМВ е започнал да следи и да се опитва да спре лекия автомобил Форд Фокус още от началото на [населено място] в посока [населено място], като при навлизането в кв. Ш. по автомобила са произведени изстрели. Водачът Г. се е опитал да се отправят отново в посока второкласен път 81, но отново са били застигнати от БМВ-то и от него отново са се чули изстрели, които са довели и до застрашаващото живота прострелване на шофьора на колата, в която се е намирал и У.. Т. е нападението от страна на посочените по горе лица, които са и обвиняеми по досъдебното производство не е било приключило, когато М. У. е излязъл от автомобила и е произвел няколко изстрела със законно притежавания от него пистолет. Тези изстрели не биха могли да се квалифицират освен за самоотбрана, тъй като при първото нападение и изстрели по автомобила Форд, У. не е употребил оръжението си, но след прострелването на Г., очевидно същият е възприел пряка и непосредствена заплаха за живота и здравето си и с действията си е опитал да отблъсне нападателите, което се включва в законовата дефиниция за самоотбрана. Нещо повече при даването на възможност по реда на чл.34 и 35 от АПК за становище и възражение, органът би открил обстоятелствата по ДП № 36/20г, а именно, че лицата, които са нападатели на У. и Г. по същество са с мерки за неотклонение домашен арест и парична гаранция, поради което и опасността от нова среща между тях и У. не е изключена, и тази среща лесно би могла да ескалира с оглед строгостта на повдигнатите обвинения. Доколкото органът не е отговорил на тези хипотези и съответно не е предсоставил доказателства, че е отпаднала основателната причина по чл.58 ал.1 т.10 от закона, то и акта му страда от порок, който не би могъл да се санира в настоящето производство. В случая административният орган не е съобразил тези известни му обстоятелства от значение за изхода на

административното производство.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва незаконосъобразен и следва да се отмени, като преписката се върне на Началника на 03 РУ на СДВР за издаване на нов акт в съответствие с тълкуването на закона, дадено в настоящето решение.

Жалбоподателят е поискал разноски и такива му се присъждат в размер на 510 лв съобразно представения списък. Възражението за прекомерност е неоснователно с оглед нормата на чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1/2004 г за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. К. У., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], ап. 4 чрез адв. Г., Решение с рег. № 227р-16102/11.08.2020 г. на Началника на 03 РУ – СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие.

ИЗПРАЩА преписката за отнемане на огнестрелното оръжие и боеприпаси на Началника на 03 РУ-СДВР за издаване на акт в съответствие с тълкуването и прилагането на закона в настоящето решение.

ОСЪЖДА Началника на 03 РУ-СДВР да заплати на М. К. У., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], ап. 4 чрез адв. Г. сумата от 510 лв разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: